

Arrest

nr. 92 430 van 29 november 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 3 augustus 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 juli 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 oktober 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 oktober 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat P. LYDAKIS en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Het door verzoeker niet betwiste relaas, zoals uiteengezet in de bestreden beslissing, luidt als volgt:

“U verklaart het Georgisch staatsburgerschap te bezitten en van Jezidi origine te zijn. U woonde in de Georgische hoofdstad Tbilisi.

Op 26 mei 2005 vond er een burenruzie plaats in verband met de koop van een huis en afvalwater waarbij uw vader, S.K., werd geslagen door drie mannen waardoor hij een hersenschudding opliep en het bewustzijn verloor. Toen u uw vader op de grond zag liggen, sloeg u één van de daders, D.M. die de zoon is van T. en het hoofd is van de politie van het arrondissement, met een riek. U bracht uw vader met behulp van uw vriend Z. naar het ziekenhuis.

U werd door twee politieagenten meegenomen vanuit het ziekenhuis. U werd twee maanden in de gevangenis van Gldani opgesloten zonder recht op enig contact met de buitenwereld. Eind juli 2005 werd u veroordeeld voor hooliganisme waarbij u een gevangenisstraf van 3 jaar effectief en 2 jaar voorwaardelijk werd opgelegd. Anderhalf jaar na het vonnis heeft u in 2007 voor de eerste keer een beroep hiertegen aangetekend. U bleef echter in de cel. In 2009 diende u opnieuw beroep in tegen het vonnis. Tijdens dit tweede beroep heeft de broer van uw partner waarmee u op traditionele wijze gehuwd bent, A.B., ruzie gekregen met T. en D.M..

Op 5 mei 2009 werd uw schoonbroer gearresteerd wanneer hij op weg was naar u. U vermoedt dat hij werd gearresteerd omwille van u. A. werd veroordeeld wegens een poging tot staatsgreep en kreeg eerst 26 jaar gevangenisstraf. Na geld te hebben betaald werd zijn gevangenisstraf uiteindelijk verminderd tot 11 jaar.

In juni 2009 werd u vrijgelaten na het betalen van 1.200 lari en op voorwaarde dat u zich 4 maanden later opnieuw zou aanmelden bij de rechtbank. U heeft 4 jaar en 1 maand ononderbroken in de gevangenis gezeten. Uit vrees om opnieuw te worden gearresteerd, besloot u Georgië te verlaten.

Na uw vrijlating vertrok u naar Armenië waar u 10 dagen verbleef. Vervolgens keerde u voor één dag terug naar Georgië om een paspoort dat uw vriend had geregeld, af te halen. Hierna vertrok u naar Polen waar u op 9 november 2009 een asielaanvraag indiende die er werd geweigerd. Uw partner, D.A. (O.V. ...), diende op 15 december 2009 een asielaanvraag in in Polen die eveneens werd geweigerd. In maart 2010 reisde u met uw gezin naar Nederland waar u eveneens een asielaanvraag indiende. Uit vrees te worden teruggestuurd naar Georgië ging u niet in op de uitnodiging voor een interview door de Nederlandse asielinstanties en vertrok u met uw gezin naar België waar uw partner en u op 16 maart 2010 een asielaanvraag indienden.

Tijdens uw verblijf in België werd u gearresteerd en een maand vastgehouden omdat u in Polen werd veroordeeld voor een diefstal met braak. U werd er ten onrechte veroordeeld voor het stelen van 1.500 zloty. U vermoedt dat deze veroordeling opgezet is omdat de Georgische autoriteiten u wilde arresteren.

U verklaart dat in Georgië slechts 1 procent van de Jeziden hogere functies bekleden. Jeziden moeten er vele uren per dag werken omdat er geen ander werk is voor Jeziden. Wanneer een Jezide wordt gecontroleerd door de politie, wordt hij meegenomen naar het politiebureau en wordt hij pas vrijgelaten na het betalen van geld.

Uw neef, T.K., heeft eveneens in België een asielaanvraag ingediend. U verklaart zelf dat hij in zijn asielaanvraag andere asielmotieven aanhaalt dan u.

U bent in het bezit van volgende documenten: een kopie van de beslissing van uw asielaanvraag in Polen dd. 02.02.2010, een dvd, een Belgisch medisch attest dd. 16.04.2010 betreffende uw echtgenote, een faxkopie van een Belgisch medisch attest dd. 16.04.2010 met een overzicht van de vaststellingen en geplande onderzoeken dd. 14.04.2010 betreffende uw echtgenote, een faxkopie van 2 aanvragen voor een MRI van de hersenen en een EMG met medische voorgeschiedenis en de te nemen medicatie betreffende uw echtgenote dd. 23.04.2010, een faxkopie van een Belgische medisch attest dd. 30.04.2010, een document van het Rode Kruis dd. 17.05.2010 aangaande uw echtgenote, een Belgisch medisch attest dd. 18.05.2010 betreffende uw echtgenote, een Belgisch medisch attest dd. 21.06.2010, een Belgisch medisch attest in het kader van medische regularisatie dd. 16.07.2010 aangaande uw echtgenote, een Belgisch medisch attest dd. 03.05.2012 betreffende uw echtgenote, een Belgisch medisch attest dd. 22.05.2012 betreffende uw echtgenote, een Belgisch medisch attest in het kader van medische regularisatie dd. 18.04.2012 aangaande uw echtgenote, een Belgisch medisch attest in het kader van medische regularisatie dd. 22.05.2012 aangaande uw echtgenote, een Belgisch medisch attest dd. 23.05.2012 betreffende uw echtgenote, een Belgisch medisch certificaat dd. 28.05.2012 betreffende uw echtgenote, een faxkopie van een medisch attest aangaande uw echtgenote, een aanvraag voor medische onderzoeken aangaande uw echtgenote, een faxkopie van een verzoek tot verblijf in België om medische redenen dd. 27.05.2010, een ontvankelijkheidsbeslissing betreffende de aanvraag voor medische regularisatie van de Dienst Vreemdelingenzaken dd. 05.10.2010, een attest van een Belgische bokscubus betreffende uw zoon, een document van een Belgische vzw dd. 24.05.2012, een verklaring van uw buurman in België dd. 22.05.2012, een certificaat van een Belgische school aangaande uw zoon en uw dochter, een attest van een sociaal assistent dd. 16.05.2011, een uittreksel van uw strafregister in België dd. 24.04.2012, een beslissing van de districtsraad in Tbilisi

dd. 08.07.1987, een kopie van een overlijdensakte van uw schoonmoeder, een document van het lokaal opvanginitiatief van Seraing, een kopie van een vonnis van de rechtbank van Warschau dd. 18.08.2011, een kopie van een document van de gevangenisdirecteur van Lantin dd. 15.04.2011, een faxkopie van een document van de Procureur des Konings van Luik dd. 15.04.2011, een faxkopie van een document van de Procureur des Konings van Luik dd. 12.04.2011, een faxkopie van een document van de Raadkamer van Luik dd. 15.04.2011, een kopie van een annex van een proces-verbaal van de federale politie van Luik dd. 06.04.2011, een kopie van een bewijs van betekening van het hof van beroep van Luik dd. 28.04.2011, een kopie van een document van de kamer van inbeschuldigingstelling van Luik dd. 28.04.2011, een kopie van een document van het hof van beroep van Luik dd. 28.04.2011, een kopie van een document van de kamer van inbeschuldigingstelling van Luik dd. 28.04.2011, een faxkopie van een Franse vertaling van een beroep bij de rechtbank van Tbilisi betreffende uw schoonbroer A.B. dd. 11.01.2010, een kopie van een Pools document van Warschau Biatoteka dd. 29.06.2011, een kopie van een Pools document van de districtsrechtbank van Warschau dd. 29.06.2011 en een kopie van een Belgisch medisch attest dd. 06.06.2012.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van “artikel 1A van de Conventie van Genève over de Vluchtelingen, van het artikel 48/3 van de wet van 15/12/1980 evenals van de artikels 52 en 51/7 van de wet van 15/12/1980”.

Verzoeker geeft vooreerst een theoretische uiteenzetting rond de constitutieve elementen van de vluchtelingendefinitie. Hij wijst erop dat het bewijs van vervolging uiteraard moet worden geleverd door de kandidaat-vluchteling, maar dat het ontbreken ervan niet automatisch leidt tot een weigering van de vluchtelingenstatus indien het verhaal waarachtig lijkt omwille van de coherentie ervan en het ontbreken van grote tegenstrijdigheden tussen de verschillende gesprekken. Hij haalt verder rechtspraak aan van de Raad van State met betrekking tot de gevolgen van het vaststellen van al dan niet zwaarwegende contradicties voor de geloofwaardigheid van het relaas. Vervolgens gaat verzoeker over tot een analyse van een aantal motieven van de bestreden beslissing.

2.1.2. De Raad stelt vast dat verzoeker, waar hij een aantal van de motieven van de bestreden beslissing op de korrel neemt, de materiële motiveringsplicht geschonden acht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. De materiële motiveringsplicht zal *in casu* worden onderzocht in het licht van de voorwaarden tot toekenning van de vluchtelingenstatus, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Daarbij moet in acht genomen worden wat volgt:

2.1.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.1.4. De bestreden weigeringsbeslissing wordt gemotiveerd als volgt :

“Vooreerst moet worden vastgesteld dat u geen enkel bewijsstuk heeft neergelegd betreffende uw veroordeling en de 2 beroepen tegen deze veroordeling wegens hooliganisme na de burenruzie in mei 2005 waarbij uw vader werd geslagen. Ook legt u geen enkel document neer aangaande de verwondingen die uw vader hierbij heeft opgelopen. Nochtans werd uw vader na die aanval in het ziekenhuis opgenomen en verklaart u dat hij tot nu toe nog steeds hoofdpijn heeft hierdoor (CGVS, p. 12). Wanneer u gevraagd werd naar bewijzen betreffende uw veroordeling en uw beroep hiertegen, stelt u dat u personen in uw thuisland zou vragen deze documenten op te sturen (CGVS, p. 12). Ook werd u gevraagd documenten door te faxen en neer te leggen in verband met de ziekenhuisopname van uw vader (CGVS, p. 12). U kreeg hiervoor 10 werkdagen (CGVS, p. 12). Echter, het CGVS heeft tot op heden niets ontvangen. Aangezien u verklaart dat u nog steeds contact heeft met verschillende familieleden en vrienden in Georgië (CGVS, p. 4), wordt geacht dat u in de mogelijkheid bent om personen in uw land te contacteren en bijgevolg documenten van Georgië naar België te laten doorfaxen en opsturen. Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat deze gevraagde documenten niet werden ingehouden tijdens uw asielaanvraag in Polen (CGVS, p. 9). Enkel een bewijs aangaande uw voorwaardelijke invrijheidstelling, uw paspoort, de paspoorten van uw echtgenote kinderen en een kopie van uw geboorteakte werden er ingehouden (CGVS, p. 9). Bijgevolg zijn er geen aanwijsbare verklaringen voor het ontbreken van dergelijke documenten voorhanden. Aangezien de burenruzie en uw daaropvolgende arrestatie en veroordeling de oorzaken zijn voor uw vlucht uit uw land, wordt door dit onaannemelijk gebrek aan bewijzen om uw asielrelaas te staven de geloofwaardigheid van de door u verklaarde vervolgingsfeiten omtrent uw arrestatie en veroordeling in Georgië reeds zwaar ondermijnd.

Verder dient te worden opgemerkt dat u zeer weinig weet over de gevolgen van de slag die u D.M. met een riek toebracht. Zo weet u enkel dat hij in het ziekenhuis belandde, doch weet u niet hoelang hij in het ziekenhuis heeft gelegen en of Dato enige gevolgen heeft gekend door die klap (CGVS, p. 19). Aangezien u bent veroordeeld voor deze klap die u Dato heeft toegebracht en deze veroordeling de reden is van uw vlucht, is het uiterst opmerkelijk dat u dermate weinig weet over de gevolgen van deze slag. Deze vaststelling doet reeds afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Ook moet gewezen worden op tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen en de inhoud van de faxkopie van een Franse vertaling van een beroep bij de rechtbank van Tbilisi betreffende uw schoonbroer A.B. dd. 11.01.2010. Zo verklaart u dat uw schoonbroer werd veroordeeld tot 11 jaar cel (CGVS, p. 14 & 19). Echter, in het betreffende door u neergelegde document wordt vermeld dat A.B. werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van 10 jaar (zie document 47). Aangezien u meent dat de arrestatie en veroordeling van uw schoonbroer te maken heeft met uw veroordeling - meer bepaald heeft A. met D. en T.M. een conflict gehad tijdens uw tweede beroep tegen uw veroordeling (CGVS, p. 13 & 20) -, is het zeer bevreemdend dat u een andere strafmaat vermeldt. Daarenboven weet u niet van waar uw schoonbroer werd gearresteerd, noch weet u wanneer hij werd veroordeeld (CGVS, p. 19 & 20), hetgeen opmerkelijk is gezien de relevantie van zijn arrestatie en veroordeling voor uw asielproblemen. Bovenstaande vaststellingen ondermijnen verder de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Betreffende dit door u neergelegde document moet eveneens worden opgemerkt dat er nergens enig gewag wordt gemaakt van een link tussen de door u verklaarde problemen en de veroordeling van uw schoonbroer. Bijgevolg betreft het slechts een loutere bewering van u volgens dewelke uw schoonbroer werd gearresteerd en veroordeeld omwille van u (CGVS, p. 14 & 20). Daarenboven moet worden opgemerkt dat het CGVS noch het originele document, noch een kopie van het beroep bij de rechtbank van Tbilisi betreffende uw schoonbroer dd. 11.01.2010 heeft ontvangen. Bijgevolg is het onmogelijk de authenticiteit van het document waarvan u enkel de Franse vertaling neerlegt, te achterhalen.

Ook moet gewezen worden op verschillende tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen voor het CGVS en uw verklaringen in de vragenlijst die bij de Dienst Vreemdelingenzaken werd opgesteld voor het CGVS.

Ten eerste stelt u voor het CGVS dat u in het ziekenhuis werd gearresteerd (CGVS, p. 16). Echter, in de betreffende vragenlijst stelt u dat u van thuis werd opgepakt door de politie (vragenlijst CGVS, p. 2). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid, ontkent u uw verklaringen in de vragenlijst en stelt u dat u er zich waarschijnlijk heeft vergist (CGVS, p. 18). Deze verklaring is niet afdoende. Immers, de vragenlijst werd u voorgelezen in het Russisch waarna u deze voor akkoord heeft ondertekend (vragenlijst CGVS, p. 3).

Bovendien verklaart u voor het CGVS dat u zich 4 maanden na uw vrijlating in juni 2009 opnieuw diende aan te melden bij de rechtbank (CGVS, p. 13 & 18). In de vragenlijst daarentegen stelt u dat u zich twee weken na uw vrijlating opnieuw bij de rechtbank moest aanmelden (vragenlijst CGVS, p. 2). Wanneer u geconfronteerd werd met uw verklaring in de vragenlijst, ontkent u deze (CGVS, p. 18). Aangezien de vragenlijst u werd voorgelezen in het Russisch waarna u deze voor akkoord heeft ondertekend (vragenlijst CGVS, p. 3), is bovenstaande verklaring onafdoende.

Aangezien bovenstaande tegenstrijdigheden met de vragenlijst essentiële aspecten in uw asielrelaas betreffen, wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas nog verder ondermijnd.

Omwille van bovenstaande vaststellingen heeft u uw asielproblemen aangaande uw arrestatie in Georgië niet aannemelijk kunnen maken.

Wat de door u verklaarde problemen betreft omwille van uw Jezidi-origine in Georgië - slechts 1 procent van de hogere functies in Georgië worden bekleed door Jeziden, Jeziden moeten er vele uren per dag werken omdat er geen ander werk is voor hen en wanneer een Jezide wordt gecontroleerd door de politie, wordt hij meegenomen naar het politiebureau en wordt hij pas vrijgelaten na het betalen van geld (CGVS, p. 21) -, dient te worden opgemerkt dat uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier, dat Jeziden de economische crisis harder voelen dat de personen van Georgische origine, dat Jeziden geen vertegenwoordigers hebben in het parlement of de gemeenteraad en dat er gevallen van discriminatie bestaan, maar dat er actueel geen sprake is van vervolging van Jeziden in Georgië in de zin van de Vluchtelingenconventie of in de zin van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Bovendien heeft u deze problemen verteld in het kader van een vraag naar de algemene situatie van Jeziden in uw land en blijkt nergens uit uw verklaringen dat uw fysieke integriteit of vrijheid in gevaar zou lopen zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, noch dat u het risico zou lopen op een onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. In dit opzicht moet worden opgemerkt dat u in de vragenlijst die bij de Dienst Vreemdelingenzaken werd opgesteld voor het CGVS, geen enkel gewag maakte van problemen die u zou hebben gekend met autoriteiten en medeburgers omwille van uw origine (vragenlijst CGVS, p. 2). De door u neergelegde dvd waarvan u zelf stelt dat ze getuigenverklaringen bevatten over Jeziden en Azeri in Georgië die er gediscrimineerd en vernederd worden (CGVS, p. 8), kan geen ander licht werpen op bovenstaande vaststellingen. Immers, u verklaart zelf dat er slechts vier personen aan het woord komen (CGVS, p. 8). Enkele getuigenverklaringen wegen niet op tegen de informatie van verschillende gezaghebbende instanties, ngo's en personen waarop de informatie van het CGVS is gebaseerd en die stelt dat discriminatie mogelijk is maar dat er geen sprake is van vervolging. Bovendien verklaart u zelf dat de dvd reeds in 2008 werd opgemaakt (CGVS, p. 8), terwijl de informatie van het CGVS in mei 2011 werd opgemaakt. Bijgevolg is de informatie die de door u neergelegde dvd bevat betreffende de situatie van Jeziden in Georgië, niet meer actueel.

Uit hetgeen hieraan vooraf gaat, blijkt dat ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat in het kader van uw partner, die zich baseert op de door u verklaarde asielproblemen, eveneens werd besloten tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

De door u neergelegde documenten zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande beslissing kunnen wijzigen. Wat betreft de kopie van de beslissing van uw asielaanvraag in Polen dd. 02.02.2010 dient te worden opgemerkt dat u zelf verklaart dit document enkel te hebben neergelegd om te bewijzen dat u in Polen een negatief antwoord heeft gekregen in verband met uw asielaanvraag (CGVS, p. 8). Dit wordt niet betwist.

De door u neergelegde medische attesten in verband met uw partner (het Belgisch medisch attest dd. 16.04.2010 betreffende uw echtgenote, de faxkopie van een Belgisch medisch attest dd. 16.04.2010 met een overzicht van de vaststellingen en geplande onderzoeken dd. 14.04.2010 betreffende uw echtgenote, de faxkopie van 2 aanvragen voor een MRI van de hersenen en een EMG met medische voorgeschiedenis en de te nemen medicatie betreffende uw echtgenote dd. 23.04.2010, de faxkopie van een Belgische medisch attest dd. 30.04.2010, het document van het Rode Kruis dd.

17.05.2010 aangaande uw echtgenote, het Belgisch medisch attest dd. 18.05.2010 betreffende uw echtgenote, het Belgisch medisch attest dd. 21.06.2010, het Belgisch medisch attest in het kader van medische regularisatie dd. 16.07.2010 aangaande uw echtgenote, het Belgisch medisch attest dd. 03.05.2012 betreffende uw echtgenote, het Belgisch medisch attest dd. 22.05.2012 betreffende uw echtgenote, het Belgisch medisch attest in het kader van medische regularisatie dd. 18.04.2012 aangaande uw echtgenote, het Belgisch medisch attest in het kader van medische regularisatie dd. 22.05.2012 aangaande uw echtgenote, het Belgisch medisch attest dd. 23.05.2012 betreffende uw echtgenote, het Belgisch medisch certificaat dd. 28.05.2012 betreffende uw echtgenote, de faxkopie van een medisch attest aangaande uw echtgenote, de aanvraag voor medische onderzoeken aangaande uw echtgenote, de faxkopie van een verzoek tot verblijf in België om medische redenen dd. 27.05.2010, de ontvankelijkheidsbeslissing betreffende de aanvraag voor medische regularisatie van de Dienst Vreemdelingenzaken dd. 05.10.2010 en de kopie van een Belgisch medisch attest dd. 06.06.2012), bevatten informatie over de gezondheidstoestand van uw partner waarvoor begrip kan worden opgebracht en bevatten eveneens informatie over de gevoerde onderzoeken en de medicatie die uw echtgenote neemt. Doch deze documenten handelen enkel over uw partner en ze bevatten geen enkele informatie die bovenstaande onwetendheden en tegenstrijdigheden in uw hoofde kunnen verklaren.

Het attest van een Belgische bokscub betreffende uw zoon toont enkel aan dat uw zoon op regelmatige basis bokst bij de bokscub. Doch het bevat geen informatie betreffende de door u verklaarde problemen. Het document van een Belgische vzw dd. 24.05.2012 toont louter aan dat uw kinderen regelmatig deelnemen aan de activiteiten van deze vzw. De verklaring van uw buurman in België dd. 22.05.2012 stelt enkel dat u een vriendelijk persoon bent, dat u Frans probeert te spreken en dat uw kinderen naar school gaan. Echter, het bevat geen informatie betreffende de door u verklaarde problemen in uw land. Het certificaat van een Belgische school aangaande uw zoon en uw dochter toont enkel aan dat uw kinderen in België naar school gaan. De attest van een sociaal assistent dd. 16.05.2011 stelt enkel dat u beroep doet op de sociale dienst, dat uw echtgenote en u zeer respectvol zijn en dat u een aanvraag voor medische regularisatie heeft ingevuld die ontvankelijk werd verklaard. Doch het bevat geen informatie betreffende de door u verklaarde problemen in uw land van herkomst. Het uittreksel van uw strafregister in België dd. 24.04.2012 toont enkel aan dat u in België niet bent veroordeeld. Doch het bevat geen informatie betreffende uw veroordelingen die u in andere landen zou hebben opgelopen en kan bijgevolg de door u verklaarde problemen in uw land niet aantonen. De beslissing van de districtsraad in Tbilisi dd. 08.07.1987 handelt louter over het aanstellen van een voogd voor uw echtgenote en haar broer. Doch bevat het geen gegevens betreffende de door u verklaarde problemen. De kopie van een overlijdensakte van uw schoonmoeder toont louter aan dat ze in 1987 is overleden. Dit is 18 jaar voor het begin van de door u verklaarde problemen. Bovendien stellen noch u noch uw echtgenote dat haar dood relevant is voor jullie asielrelaas. Het document van het lokaal opvanginitiatief van Seraing behandelt een aanvraag voor een vertaling van een document en bevat geen informatie betreffende de door u verklaarde problemen.

De kopie van een vonnis van de rechtbank van Warschau dd. 18.08.2011 stelt dat u werd veroordeeld wegens diefstal. Echter, dit document kan geenszins bovenstaande vaststellingen betreffende het gebrek aan geloofwaardigheid aangaande de door u verklaarde problemen in Georgië weerleggen. Bovendien bevat dit document geen enkele informatie waaruit kan afgeleid worden dat deze veroordeling in Polen verband houdt met de door u verklaarde problemen in uw land, zoals u beweert (CGVS, p. 13). De kopie van een document van de gevangenisdirecteur van Lantini dd. 15.04.2011, de faxkopie van een document van de Procureur des Konings van Luik dd. 15.04.2011, de faxkopie van een document van de Procureur des Konings van Luik dd. 12.04.2011, de faxkopie van een document van de Raadkamer van Luik dd. 15.04.2011, de kopie van een annex van een proces-verbaal van de federale politie van Luik dd. 06.04.2011, de kopie van een bewijs van betekening van het hof van beroep van Luik dd. 28.04.2011, de kopie van een document van de kamer van inbeschuldigingstelling van Luik dd. 28.04.2011, de kopie van een document van het hof van beroep van Luik dd. 28.04.2011 en de kopie van een document van de kamer van inbeschuldigingstelling van Luik dd. 28.04.2011 bevatten louter informatie betreffende uw aanhouding, verhoor en aanvraag tot uitlevering aangaande de beschuldigingen van diefstal in Polen. Doch ze bevatten geen informatie betreffende de door u verklaarde problemen in uw land en bevatten geen informatie die bovenstaande vaststellingen omtrent het gebrek aan geloofwaardigheid kunnen weerleggen. De kopie van een Pools document van Warschau Biatoteka dd. 29.06.2011 en de kopie van een Pools document van de districtsrechtbank van Warschau dd. 29.06.2011 tonen aan dat u van 6 mei 2011 tot 29 juni 2011 in voorhechtenis zat in Warschau. Echter, deze documenten verduidelijken geenszins om welke reden u in voorhechtenis zat en kan bijgevolg op geen enkele manier aantonen dat deze aanhouding in Polen

verband houdt met de door u verklaarde problemen in Georgië. De faxkopie van een Franse vertaling van een beroep bij de rechtbank van Tbilisi betreffende uw schoonbroer A.B. dd. 11.01.2010 werd reeds besproken.

De door uw partner neergelegde documenten zijn ook niet van dien aard dat ze bovenstaande beslissing kunnen wijzigen. Immers, de kopieën van de geboorteakten van uw zoon en uw dochter bevatten louter informatie betreffende hun identiteit en tonen jullie familiale band met elkaar aan. Echter, ze bevatten geen informatie betreffende de door u verklaarde problemen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2.1.5.1. Verzoeker stelt, omtrent het door de verwerende partij vastgestelde gebrek aan bewijzen met betrekking tot zijn veroordeling en de 2 beroepen tegen deze veroordeling wegens hooliganisme na de burenruzie in mei 2005 waarbij zijn vader werd geslagen en met betrekking tot de verwondingen die zijn vader hierbij opliep, dat hij bij de verwerende partij verklaarde in de onmogelijkheid te zijn deze documenten voor te leggen en voegt daaraan toe dat het niet voorhanden zijn van bewijskrachtige documenten niet moet leiden tot een afwijzing van de asielaanvraag indien de verklaringen waarachtig en coherent zijn.

2.1.5.2. De bewijslast berust, zoals verzoeker dat ook stelt, in beginsel bij de asielzoeker zelf die, in de mate van het mogelijke, elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook de kandidaat-vluchteling aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Daarom moeten door hem in de mate van het mogelijke stavingstukken of overtuigende elementen worden aangebracht (RvS 17 december 2003, nr. 126.529). Verzoeker verklaarde dat het zou kunnen dat er thuis nog iets zou liggen in verband met de ziekenhuisopname van zijn vader en dat hij zijn best zou doen om bewijzen van zijn veroordeling en beroep te bezorgen (gehoorverslag CGVS, adm. doss. stuk 3, p. 22). Voorts bleek dat hij nog in contact is met familieleden en vrienden in Georgië (*ibid.*, p. 4). In die context, en aangezien het om essentiële stukken gaat die de kern van het asielaanvraag van verzoeker betreffen, is het niet kennelijk onredelijk van de commissaris-generaal om te verwachten dat verzoeker een ernstige inspanning onderneemt om de nodige stavingstukken te verzamelen. Nog ten tijde van het gehoor, noch binnen de termijn van 10 werkdagen die alsnog aan verzoeker werd toegekend door de verwerende partij, noch hangende het onderhavige geding voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, werden documenten neergelegd die verzoekers vervolgingsvrees zouden kunnen bevestigen, zonder dat daar een aannemelijke verklaring voor wordt gegeven. Deze vaststelling doet ten zeerste afbreuk aan de geloofwaardigheid van het asielaanvraag.

2.1.6.1. Voorts moet worden vastgesteld dat de verwerende partij het onderzoek naar de gegrondheid van de asielaanvraag niet heeft beperkt tot de vaststelling dat geen bewijskrachtige stukken voorliggen, doch ook de verklaringen van verzoeker heeft geanalyseerd, waarbij zij tot de conclusie is gekomen dat deze ongeloofwaardig zijn omdat (i) verzoeker onaannemelijk vaag is voor wat betreft de gevolgen van de slag met de riek die hij gaf aan D.M., waardoor die in het ziekenhuis belandde en waarvoor verzoeker werd veroordeeld, (ii) een tegenstrijdigheid werd vastgesteld tussen de verklaringen van de inhoud van een faxkopie van een Franse vertaling van een beroep bij de rechtbank van Tbilisi betreffende zijn schoonbroer, verzoeker een aantal wezenlijke dingen niet kan vertellen over de arrestatie van die schoonbroer, nergens een link wordt gemaakt tussen verzoekers problemen en deze arrestatie en enkel een vertaling wordt neergelegd van het document, zonder origineel of kopie van het oorspronkelijke stuk, zodat de authenticiteit van de vertaling geenszins kan worden achterhaald, (iii) twee grove tegenstrijdigheden worden vastgesteld tussen verzoekers verklaringen naar aanleiding van het invullen van de vragenlijst bij de dienst Vreemdelingenzaken enerzijds en naar aanleiding van het gehoor bij de verwerende partij anderzijds en (iv) de door verzoeker neergelegde documenten geen afbreuk doen aan het feit dat verzoeker zijn problemen niet aannemelijk heeft weten te maken.

2.1.6.2. Verzoeker stelt dat de vastgestelde contradicties vooral enkele kleine elementen van het dossier betreffen die dus niet de geloofwaardigheid van het relaas in vraag kunnen stellen. Niets is echter minder waar: de tegenstrijdigheden hebben enerzijds betrekking op de vraag welke veroordeling verzoekers schoonbroer opliep –deze arrestatie en veroordeling zouden volgens verzoeker hun oorzaak vinden in zijn eigen problemen- en anderzijds op de plaats waar verzoeker werd gearresteerd (in het

ziekenhuis dan wel thuis) en het ogenblik waarop hij zich na zijn vrijlating opnieuw moest aanmelden (na vier maanden dan wel twee weken). Ze betreffen dus wel degelijk de kernelementen van het asielrelaas en herleiden dat als dusdanig tot een ongeloofwaardig verhaal. Daarbij komt nog dat de ongeloofwaardigheid ook kan worden afgeleid uit vaagheden, zoals onder meer deze die door verzoeker werden geëtaleerd met betrekking tot de gevolgen van de slag die hij D.M. gaf en waarvoor hij werd veroordeeld en met betrekking tot de plaats van arrestatie en het moment van veroordeling van zijn schoonbroer.

2.1.7. Uit hetgeen voorafgaat blijkt dat de verwerende partij genoegzaam tot het oordeel is kunnen komen dat verzoeker zijn asielproblemen aangaande zijn arrestatie in Georgië niet aannemelijk heeft kunnen maken.

2.1.8.1. Verzoeker stelt dat de verwerende partij wel stelt dat Jeziden geen voorwerp uitmaken van vervolging omwille van hun origine, maar tegelijkertijd documenten neerlegt in het administratief dossier waaruit blijkt dat deze bevolking wordt gediscrimineerd op het vlak van de toegang tot de zorgen, de opvoeding en in het kader van professionele activiteiten. Dit type van discriminatie maakt manifest een vervolging uit in de zin van de Vluchtelingenconventie.

2.1.8.2. Het document waarop de verwerende partij haar standpunt stoelt, met name de Subject Related Briefing "*Georgië. De situatie van de personen van Jezidische origine in Georgië: lijden zij onder vervolgingen?*" is samengesteld op basis van informatie die werd verstrekt door verschillende gezaghebbende bronnen op het vlak van mensenrechten en waarin op een genuanceerde wijze wordt geoordeeld dat hoewel discriminatie mogelijk is, er geen sprake is van een dergelijke zwaarwichtigheid dat er sprake is van vervolging of een reëel risico op ernstige schade. Verzoekers informatie die hij voorlegde bij de verwerende partij doet daaraan geen afbreuk, om de in de bestreden beslissing opgenomen motieven te weerleggen. Een loutere verwijzing naar mogelijk bestaande discriminatie, die zoals gezegd niet wordt ontkend door de verwerende partij, zonder meer, kan er niet toe leiden dat deze, in weerwil van wat uit de stukken van het administratief dossier en uit de bestreden beslissing blijkt, alsnog wordt gekwalificeerd als een daad van vervolging of ernstige schade. Bovendien kan niet worden voorbijgegaan aan het feit dat verzoeker bij het invullen van de vragenlijst bij de dienst Vreemdelingenzaken geen enkel gewag maakte van problemen die hij zou hebben gekend met de autoriteiten of medeburgers omwille van zijn origine, terwijl van een asielzoeker mag worden verwacht dat hij ten allen tijde en vanaf de eerste keer dat hij daartoe in de mogelijkheid wordt gesteld, alle elementen die zijn vervolgingsvrees constitueren uiteenzet. Derhalve valt niet in te zien hoe hij zich thans, op grond van algemene informatie, zou kunnen beroepen op het feit dat hij in zijn land van herkomst daadwerkelijk wordt vervolgd omwille van zijn origine, wat uiteraard *in concreto* moet worden aangetoond, hetgeen *in casu* niet het geval is.

2.1.9. De verwerende partij heeft derhalve genoegzaam geconcludeerd dat geen gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen in hoofde van verzoeker, louter op grond van zijn origine.

2.1.10. Ten slotte, wat het eerste middel betreft, zet verzoeker op geen enkele wijze uiteen op welke wijze hij de artikelen 51/7 en 52 van de Vreemdelingenwet geschonden acht, zodat deze middelonderdelen onontvankelijk zijn.

2.1.11. Het eerste middel is in de mate dat het ontvankelijk is, ongegrond.

2.2.1. Verzoeker voert in een tweede middel de schending aan van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij stelt dat hij in geval van terugkeer naar zijn land van oorsprong wegens zijn ethnische origine het voorwerp zal uitmaken van vervolgingen die kunnen worden beschouwd als onmenselijke en ontorende behandelingen.

2.2.2. Elke aanvraag om subsidiaire bescherming in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet moet individueel worden onderzocht, waarbij de aanvrager op een voldoende concrete manier dient aan te tonen dat hij een persoonlijk risico op ernstige schade loopt. In de mate dat verzoeker verwijst naar de elementen van zijn asielrelaas, dat hierboven evenwel reeds ongeloofwaardig werd bevonden, is de Raad van oordeel dat hij niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) of b) van de Vreemdelingenwet. Ook werd reeds vastgesteld dat uit de door verzoeker niet weerlegde informatie van het administratief dossier blijkt dat er voor Jeziden actueel in Georgië geen sprake is van een reëel risico op ernstige schade in de zin van de

subsidiare beschermingsstatus, hetgeen ook blijkt uit het feit dat verzoeker bij het invullen van zijn vragenlijst bij de dienst Vreemdelingenzaken geen enkel gewag maakte van problemen die hij zou hebben gekend met de autoriteiten of medeburgers omwille van zijn origine. Verzoeker brengt geen andere gegevens bij die de toekenning van de subsidiare beschermingsstatus zouden kunnen verantwoorden, en voert evenmin elementen aan die erop zouden kunnen wijzen dat er in zijn land van herkomst een reëel risico bestaat op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dat betrekking heeft op een situatie van willekeurig geweld in het geval van een gewapend conflict. De gegevens van het dossier laten evenmin toe daartoe te besluiten.

2.3. De Raad oordeelt dat verzoeker geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoeker noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiare beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig november tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS